

ningstider – som jeg også sagde i min besvarelse før – at man mener, at der ikke er det samme behov, som der har været tidligere. Man må jo vurdere i en kommune, om der skal skæres ned på det område.

Der er jo altså nogle klare regler for, at man som forældre kun kan betale 30 pct., hvis der ikke er pasningsgaranti, og 33 pct., hvis der er pasningsgaranti. Det må jo så afspejle de reelle omkostninger:

Med hensyn til skattestoppet er der ikke noget problem i den her sag. Det her er jo betaling for en ydelse, man får, og det kan ikke betragtes, som om det er en skat, der er adfærdsregulerende, eller på anden måde en ny skat. Det er simpelt hen betaling for en ydelse, og det har ikke noget med skattestoppet at gøre.

Kl. 17.45

Sandy Brinck (S):

Jeg forstår simpelt hen overhovedet ikke det sidste, for det er faktisk finansministeren selv, der har skrevet i et notat om, hvordan skattestoppet skal fortolkes, at man ikke bare kan hælde det over på brugerbetaling. Han har netop skrevet, at eksisterende brugerbetalingsordninger kan generelt reguleres med omkostningsudviklingen, og så påpeger vi over for ministeren, at stigningen er altså langt, langt højere – faktisk dobbelt så høj – end omkostningsudviklingen generelt.

Så skal jeg spørge, om jeg må forstå ministerens svar således: Når ministeren siger, at det er o.k. at lave omlægninger, også af åbningstiderne, er det så ikke den mest klokkeklare erkendelse af, at der faktisk er sket kvalitetsforringelser mange steder? Det synes jeg da ikke er et godt argument for, at prisen skal stige, tværtimod.

Karen J. Klint (S):

Der opstod en lille idé i mit hoved, da ministeren svarede, at her er der ikke nogen problemer med skattestoppet, fordi man sådan set får valuta for pengene; man får i alt fald en ydelse.

Jeg kom til at tænke: Jamen betaler vi nogen sinde en skat i Danmark, hvor borgerne ikke får en ydelse retur i kraft af et eller andet? Det kan være asfalt på vejene, det kan være noget andet, men er der noget af den skat, vi betaler, som ikke er til gavn for borgerne?

Socialministeren (Henriette Kjær):

For at tage det sidste først er grønne afgifter måske et godt eksempel. Her kan man sige, at man

får et bedre miljø og sådan noget, men det er lidt diffust, hvad det præcis er, man får for dem, og sådan kan der være en række afgifter, som man mener er adfærdsregulerende, men som man ikke får en kontant ydelse for.

Så vil jeg sige til fru Sandy Brinck, at for mig at se har åbningstid ikke noget med kvalitet at gøre. Det er at tilpasse behovet. Der står i serviceloven, at man skal give nogle tilbud, der passer til forældrenes arbejdssituation i den pågældende kommune, altså den efterspørgsel der er, og efter min klare opfattelse er det, der handler om kvalitet, de tilbud, den personalenormering og det andet, der i øvrigt er i daginstitutionen.

Sandy Brinck (S):

Jeg tror nu nok, at ganske mange forældre synes, at den åbningstid, som bliver tilbudt børnefamilier, som også er tidsmæssigt presset ud over at være økonomisk presset, har indflydelse på deres opfattelse af, om tilbuddet har den rette kvalitet. Alle andre steder end uden for dette rum tror jeg det vil være sund fornuft.

Men vil ministeren indvillige i at undersøge, om kvaliteten er faldet eller steget? Det kunne jo også være personalenormering, som ministeren selv nævner, og jeg synes da, ministeren må være interesseret i at vide, om den prisstigning, som er sket, rent faktisk medfører en forbedret ydelse til forældrene, eller om det bare er en anden måde at dække kommunens udgifter på, når de ikke må hæve skatten.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Ansvar for daginstitutioner er kommunernes, og kommunerne må altså ikke kræve en højere forældrebetaling, end hvad der svarer til 30 pct. eller 33 pct.

Nogle steder har man gjort meget ud af at bygge nogle nye daginstitutioner, som eventuelt er dyrere end ældre, for at sikre, at der også på den måde kommer mere bygningsmæssig kvalitet. I Københavns Kommune skal man nu leje erhvervslejemål for at indrette pasningstilbud, fordi man ellers ikke kan tilbyde pasning. Det bliver dyrere, og det er bl.a. det, der medvirker til, at det samlede tilbud kommer til at koste flere penge, men jeg er helt tryk ved, at kommunerne har hånd om det.

Kvalitet er jo noget, man skal efterspørge hos sine kommunalpolitikere, og man skal stille krav til dem om, hvad man vil have. I Socialministeriet har vi et projekt kørende om kvalitet i dagtilbud, hvor vi prøver at arbejde med for-